
651

Besluit van 24 november 1993 tot wijziging van het Besluit implementatie EEG-stoffenrichtlijn Wet milieugevaarlijke stoffen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 30 november 1992, nr. MJZ30n92025, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, gedaan mede namens Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Gelet op richtlijn nr. 89/677/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1989 houdende achtste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (PbEG L 398), en op de artikelen 24 en 39, derde lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen;

De Raad van State gehoord (advies van 8 juni 1993, nr. W08.92.0600);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 22 november 1993, nr. MJZ 22N93033, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, uitgebracht mede namens Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit implementatie EEG-stoffenrichtlijn Wet milieugevaarlijke stoffen¹ wordt gewijzigd als volgt.

A

Boven artikel 1 wordt het opschrift «§ 1. Algemeen» geplaatst.

B

Na artikel 1 wordt een artikel toegevoegd, dat luidt:

Artikel 1a

1. Dit besluit is niet van toepassing op:
 - a. stoffen en preparaten die zijn bestemd voor uitvoer naar een land buiten de Europese Gemeenschappen;
 - b. afvalstoffen die vallen onder richtlijn nr.75/442/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PbEG L 194).
2. Een wijziging van de richtlijn, bedoeld in het eerste lid, onder b, treedt voor de toepassing van dit artikel in werking met ingang van de dag waarop aan de betrokken wijzigingsrichtlijn uiterlijk uitvoering moet zijn gegeven.

C

Boven artikel 2 wordt het opschrift «§ 2. Pentachloorfenol» geplaatst.

D

Het vierde lid van artikel 3 vervalt.

E

Na artikel 3 worden twee paragrafen ingevoegd, die luiden:

§ 3. Benzeen

Artikel 3a

1. Het is verboden stoffen en preparaten die benzeen (Cas nr. 71-43-2) bevatten in concentraties van 0,1 of meer gewichtsprocent, aan een ander ter beschikking te stellen of voorhanden te hebben in handelsvoorraden.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op:
 - a. vluchtige minerale olie bestemd voor gebruik in inwendige verbrandingsmotoren met elektrische ontsteking;
 - b. stoffen en preparaten die zijn bestemd om te worden gebruikt in industriële procédés:
 - 1°. indien ten aanzien van emissie van benzeen door die procédés wordt voldaan aan de voorschriften die op 31 december 1993 waren verbonden aan een vergunning krachtens de Wet milieubeheer voor de inrichting waarin het procédé plaats heeft;
 - 2°. indien deze worden gebruikt in een gesloten proces, dan wel
 - 3°. indien deze zijn bestemd voor uitvoer naar een land binnen de Europese Gemeenschappen: indien wordt voldaan aan de in die staat geldende wetgeving met betrekking tot de emissie van benzeen door die procédés en
 - c. stoffen en preparaten die uitsluitend zijn bestemd voor het verrichten van onderzoek in laboratoria.

§ 4. Enige andere kankerverwekkende stoffen

Artikel 3b

1. Het is verboden de in het tweede lid genoemde stoffen en preparaten die die stoffen bevatten:
 - a. aan particuliere huishoudens ter beschikking te stellen dan wel met dat doel voorhanden te hebben;
 - b. aan anderen dan particuliere huishoudens ter beschikking te stellen of voorhanden te hebben in handelsvoorraden, indien zij deze stoffen bevatten in concentraties van 0,1 of meer gewichtsprocent.

2. De in het eerste lid bedoelde stoffen zijn:
 - a. 2-naftylamine (Cas nr. 91-59-8) en de zouten daarvan;
 - b. benzidine (Cas nr. 92-87-5) en de zouten daarvan;
 - c. 4-nitrobifenyl (Cas nr. 92-93-3) en
 - d. 4-aminobifenyl (Cas nr. 92-67-1) en de zouten daarvan.

3. Onverminderd het eerste lid draagt degene die de in het tweede lid bedoelde stoffen en preparaten die die stoffen bevatten, aan een ander ter beschikking stelt, dan wel voorhanden heeft met het doel deze aan een ander ter beschikking te stellen, er voor zorg dat op de verpakking daarvan de volgende tekst leesbaar en onuitwisbaar wordt vermeld: uitsluitend voor beroepsmatig gebruik.

Artikel 3c

Artikel 3b, eerste lid, aanhef en onder b, is niet van toepassing op stoffen en preparaten die uitsluitend zijn bestemd voor het verrichten van onderzoek in laboratoria.

F

Boven artikel 4 wordt het opschrift «§ 5. Slotbepalingen» geplaatst.

ARTIKEL II

In artikel 1a komt onderdeel a te luiden:

- a. stoffen en preparaten die zijn bestemd voor uitvoer naar een staat die geen partij is bij de op 2 mei 1992 te Oporto tot stand gekomen Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (Trb. 1992, 132);

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag waarop een maand is verstreken na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het is geplaatst, met uitzondering van artikel II, dat in werking treedt op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad wordt geplaatst.

's-Gravenhage, 24 november 1993

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

Uitgegeven de eenentwintigste december 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

¹ Staatsblad 1992, 455

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 januari 1994, nr. 7

NOTA VAN TOELICHTING

§1. Algemeen

Deze algemene maatregel van bestuur strekt tot omzetting in het Nederlandse recht van richtlijn nr. 89/677/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1989 houdende achtste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (PbEG L 398) (hierna te noemen: de wijzigingsrichtlijn).

De wijzigingsrichtlijn bevat eisen voor stoffen en preparaten die benzeen dan wel een aantal andere stoffen bevatten, die kanker kunnen verwekken.

De uitvoeringstermijn van deze richtlijn is op 21 juni 1991 verstreken.

Met de voorbereiding van het besluit is enige tijd heengegaan, omdat aanvankelijk niet duidelijk was welke uitleg moet worden gegeven aan de uitzondering die de wijzigingsrichtlijn geeft in artikel 1, punt 3, onder b. Dit heeft er toe geleid dat de uiterste datum voor implementatie die in de richtlijn is genoemd, is overschreden.

§1.1. Milieu-aspecten en toxicologische aspecten

De stoffen 2-naftylamine, benzidine en 4-aminobifenyyl zijn kankerverwekkend. Zowel uit experimenteel onderzoek met dieren als uit epidemiologisch onderzoek bij werknemers is dit gebleken. Bij aan deze stoffen blootgestelde werknemers werd een sterk verhoogd optreden van blaastumoren vastgesteld.

Ten aanzien van 4-nitrobifenyyl, dat het uitgangspunt is voor de synthese van 4-aminobifenyyl, kan op grond van de beperkte onderzoeksgegevens geen duidelijke uitspraak worden gedaan over de carcinogeniteit. Wel is bekend dat 4-nitrobifenyyl in zoogdieren voor een deel wordt omgezet in het kankerverwekkende 4-aminobifenyyl.

Benzeen wordt beschouwd als een carcinogene stof voor de mens. Blootstelling aan deze stof kan leiden tot leukemie. Benzeen is voor de mens weinig acuut toxisch. Bij langere blootstellingstijden ontstaan bloedziekten (anemie, leucopenie, trombocytopenie en aplastische anemie).

Het voorkómen van deze effecten is uitgangspunt geweest voor de streefwaarde van $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ die is genoemd in het Milieuprogramma 1988-1991 voortgangsrapportage (kamerstukken II 1987/88, 20 202, nrs. 1 en 2) alsmede voor de grenswaarde van $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$ in het Besluit luchtkwaliteit benzeen.

§1.2. Effecten voor het bedrijfsleven

Van het besluit worden in de praktijk de volgende effecten verwacht.

a. Benzeen

In 1981 was in Nederland in totaal 1026 kton benzeen voor gebruik beschikbaar, waarvan 96 kton aanwezig was in benzine. Behalve als bestanddeel in benzine wordt benzeen in Nederland gebruikt voor de productie van ethylbenzeen/styreen (73%), cumeen/fenol (16%) en cyclohexaan (11%). Het gebruik als oplosmiddel is de laatste jaren sterk gereduceerd, vooral door vervanging door toluen.

Dit besluit zal gevolgen hebben voor bedrijven, die bij hun productieproces gebruik maken van benzeen in concentraties van meer dan 0,1

gewichtsprocent, indien zij benzeen toepassen in een niet-gesloten systeem en niet beschikken over een vergunning op grond van de Wet milieubeheer, waarbij die toepassing is toegestaan. Deze bedrijven zullen op een ander proces moeten overschakelen, omdat aan hen geen benzeen meer ter beschikking zal worden gesteld.

b. Overige stoffen

De vervaardiging, het gebruik en het in voorraad houden – anders dan ten behoeve van doorvoer – van de in artikel 3b genoemde stoffen in de werksituatie zijn met ingang van 1 november 1991 verboden op grond van het Besluit specifieke gezondheidsschadelijke stoffen Arbeidsomstandighedenwet. Deze stoffen komen veelal slechts voor in de vorm van verontreinigingen en wel in concentraties die kleiner zijn dan 0,1 gewichtsprocent. Als analytisch reagens worden de stoffen nog in geringe mate gebruikt in Nederlandse laboratoria. Bovendien komen de stoffen, in concentraties die in de regel kleiner zijn dan 0,1 gewichtsprocent, voor in enige hier te lande gebruikte verharders, weekmakers, anti-oxydantia en kleurstoffen. Uit het gebruik van vervangende stoffen die geen dan wel lagere gezondheidsrisico's opleveren dan de in artikel 3b genoemde stoffen, zullen enige meerkosten voor het bedrijfsleven kunnen voortvloeien.

51.3. Inspraak

De Centrale raad voor de milieuhygiëne (nu Raad voor het milieubeheer) heeft bij brief van 16 maart 1992, nr.S-92/341, te kennen gegeven dat hij geen aanleiding zag over het hem toegezonden ontwerp-besluit advies uit te brengen.

Naar aanleiding van de publikatie van het ontwerp-besluit (Stcrt. 1991, 251) zijn reacties ontvangen van de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie (VNCI), Dow Europe, DSM, EXXON Chemical Holland B.V., het Bureau Milieu en Ruimtelijke Ordening van de Raad van Nederlandse Werkgeversverbonden VNO en NCW en Shell Nederland Chemie BV.

In deze commentaren werd aangedrongen op een uitzondering van de in het besluit neergelegde verboden voor export naar niet-EG-landen. Richtlijn nr. 76/769/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (PbEG L 262) is hier inderdaad niet op van toepassing. Daarom is in artikel 1a een uitzondering opgenomen voor stoffen en preparaten die zijn bestemd voor uitvoer naar een land buiten de Europese Gemeenschappen. Bij de op 2 mei 1992 te Oporto tot stand gekomen Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (Trb. 1992, 132) is besloten een homogene Europese Economische Ruimte tot stand te brengen, die mede de staten omvat die lid zijn van de Europese Vrijhandels Associatie. De regeling zal daarom te zijner tijd worden aangepast, waardoor de uitzondering een feitelijk beperkter toepassingsbereik zal krijgen: het gaat dan uitsluitend nog om stoffen en preparaten die zijn bestemd voor uitvoer naar landen buiten de Europese Economische Ruimte.

Voorts werd van diverse zijden bezwaar gemaakt tegen het opnemen van een datum waarvoor vergunning moet zijn verleend voor een inrichting waar een industrieel procédé plaatsvindt. De wijzigingsrichtlijn maakt bij de eis ten aanzien van benzeen een uitzondering voor indu-

striële procédés, mits wordt voldaan aan emissiegrenswaarden, voorzien in bestaande nationale wetgeving. In Nederland is er geen wetgeving in de vorm van normen, neergelegd in algemeen geldende regels, waarin een bepaalde emissie van benzeen ten gevolge van concrete industriële procédés is voorzien. Voor die procédés geldt een vergunningstelsel.

Het Besluit luchtkwaliteit benzeen geeft voor deze stof wel grenswaarden en richtwaarden. Dit besluit richt zich tot overheidsorganen en voorziet niet in regels voor de emissie van benzeen voor industriële procédés als bedoeld in artikel 1, punt 3, onder b, van de wijzigingsrichtlijn.

Wij gaan er van uit dat het niet de bedoeling van de richtlijn kan zijn dat door de omstandigheid dat hier te lande voor dergelijke procédés een vergunningstelsel bestaat en geen stelsel van algemene regels, deze procédés – ook indien zij nu zijn toegestaan – in de praktijk onmogelijk worden gemaakt, doordat daarvoor geen benzeen meer ter beschikking mag worden gesteld, indien niet wordt voldaan aan de eis in artikel 3a, eerste lid. Ingevolge artikel 3a, tweede lid, onder b, onder 1°, is het dan ook toegestaan benzeen ter beschikking te stellen of in handelsvoorraden voorhanden te hebben ten behoeve van eenmaal toegestane procédés voor zover ten aanzien van de emissies van benzeen wordt voldaan aan bestaande vergunningen. Als ijkpunt daarvoor is gekozen de datum van 31 december 1993, zodat de bedrijven sinds de publikatie van het ontwerp-besluit voldoende tijd hebben gehad zich in te stellen op de situatie die door deze bepaling voor hen ontstaat.

Overigens zal ook indien de vergunningvoorschriften die op 31 december 1993 ten aanzien van de emissie van benzeen gelden later worden aangescherpt, nog steeds worden voldaan aan de daarvoor op 31 december 1993 geldende minder stringente eisen, zodat deze procédés onder de uitzonderingsbepaling in het besluit blijven vallen. Hoewel in theorie denkbaar, zal het in de praktijk niet voorkomen dat deze vergunningvoorschriften op of na 1 januari 1994 worden versoepeld. Zou deze versoepeling echter in een uitzonderlijk geval wel plaatsvinden, dan is geen beroep op de uitzonderingsbepaling van het besluit mogelijk, tenzij feitelijk aan de op 31 december 1993 geldende voorschriften wordt voldaan.

Uiteraard blijft ook levering mogelijk ten behoeve van industriële procédés van voor andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen bestemde stoffen en preparaten, die benzeen bevatten in grotere hoeveelheden dan volgens het eerste lid van artikel 3a is toegestaan, mits wordt voldaan aan de aldaar bestaande wetgeving ten aanzien van emissie van benzeen. In onderdeel b van het tweede lid van dat artikel is daarin voorzien onder 3°.

Om voorts vestiging van nieuwe bedrijven of wijziging van bestaande bedrijven waar benzeen wordt gebruikt, niet uit te sluiten, is ook een uitzondering opgenomen ten behoeve van bedrijven die niet beschikken over een vergunning waarin eisen ten aanzien van benzeen zijn opgenomen, mits zij die stof toepassen in een gesloten systeem. Deze uitzondering achten wij in overeenstemming met de richtlijn. Een dergelijke bepaling is ook opgenomen in de wetgeving ter uitvoering van de richtlijn in de Bondsrepubliek Duitsland en Frankrijk.

Naar aanleiding van een opmerking van het Bureau Milieu en Ruimtelijke Ordening van de Raad van Nederlandse Werkgeversverbonden VNO en NCW is de uitzondering met betrekking tot minerale olie niet beperkt tot het gebruik in motoren die dienen voor de aandrijving van motorvoertuigen. Verwezen zij naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 3a, tweede lid, onder a.

§ 1.4. Implementatie van de richtlijn

Hieronder volgt een overzicht van de wijze waarop de wijzigingsrichtlijn door het onderhavige besluit in het Nederlandse recht wordt omgezet. Daarin is tevens aangegeven van welke bepalingen van de richtlijn implementatie in het kader van andere regelgeving plaats vindt of heeft gevonden.

De implementatie van artikel 1, onderdeel 1, van de richtlijn heeft inmiddels plaatsgevonden in het P.C.B.-, P.C.T.- en chlooretheen-besluit Wet milieugevaarlijke stoffen.

De implementatie van artikel 1, onderdeel 2, van de richtlijn heeft plaatsgevonden in de Warenwetregeling algemene chemische produktveiligheid.

De implementatie van artikel 1, onderdelen 3 en 4, van de wijzigingsrichtlijn vindt wat betreft benzeen (punt 5), 2-naftylamine en de zouten daarvan (punt 13), benzidine en de zouten daarvan (punt 14), 4-nitrobifenyl (punt 15) en 4-aminobifenyl en de zouten daarvan (punt 16) plaats in het onderhavige besluit; benzeen wordt geregeld in artikel 3a, de overige genoemde stoffen in de artikelen 3b en 3c.

Wat betreft loodcarbonaten (punt 17) en loodsulfaten (punt 18) heeft implementatie plaatsgevonden in de Warenwetregeling algemene chemische produktveiligheid.

Kwikverbindingen (punt 19) zijn in Nederland op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 niet meer toegelaten als bestrijdingsmiddel.

Arsenenverbindingen (punt 20) zijn in Nederland op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 niet meer toegelaten in bestrijdingsmiddelen, met uitzondering van koper-chroom-arseenzouten voor houtverduurzaming in vacuum-drukinstallaties; de desbetreffende gebruiksvoorschriften op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 zijn – waar nodig – inmiddels aangepast aan de letterlijke bewoordingen van de wijzigingsrichtlijn. Organotinverbindingen (punt 21) zijn in Nederland op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 niet toegelaten voor behandeling van koelwater, en in aangroeiwerende scheepsverven uitsluitend voor behandeling van schepen met een lengte-overall (ISO 8666) van meer dan 25 meter.

DBB (punt 22) is in Nederland sinds 14 november 1986 verboden. De ministeriële regeling die die stof verbood is in september 1988 vervangen door het DBB-besluit Wet milieugevaarlijke stoffen.

§ 1.5. Wetgevingstoets

In deze nota van toelichting wordt aangegeven wat de doelstelling is van het besluit. Het strekt er – zoals hiervoor gezegd – toe de wijzigingsrichtlijn in het Nederlandse recht om te zetten.

Er worden door dit besluit noch nieuwe organen, noch nieuwe bestuursinstrumenten in het leven geroepen. Op de gevolgen van het besluit voor het bedrijfsleven is onder «Effecten voor het bedrijfsleven» ingegaan. Voor burgers en non-profitinstellingen zullen uit dit besluit geen bijzondere lasten voortvloeien.

Voor de controle op de uitvoering van het besluit zal primair de Inspectie Milieuhygiëne verantwoordelijk zijn. Naar verwachting zullen daarmee nauwelijks extra lasten gepaard gaan.

Lasten van betekenis voor het justitieel apparaat zal het besluit naar verwachting niet opleveren.

52. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

B

Op de uitzondering voor stoffen en preparaten die zijn bestemd voor uitvoer naar landen buiten de Europese Gemeenschappen is ingegaan in het algemeen deel van deze nota van toelichting, onder § 1.3.

De uitzondering voor afvalstoffen is als algemene uitzondering in artikel 1a opgenomen.

Afvalstoffen zijn in richtlijn nr.75/442/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PbEG L 194), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij richtlijn nr. 91/156/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 maart 1991 (PbEG L 78), gedefinieerd als: elke stof of elk voorwerp behorende tot de in de bij die richtlijn behorende bijlage genoemde categorieën waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen. Naar deze richtlijn is dynamisch verwezen omdat deze vorm van verwijzing het voordeel biedt dat wijzigingen in de desbetreffende richtlijn niet steeds nopen tot aanpassing van het onderhavige besluit. Gezien de frequentie waarmee de richtlijn in het verleden is gewijzigd, zou statische verwijzing in dit geval minder efficiënt zijn.

D

Het vierde lid van artikel 3 kan vervallen, nu de uitzondering voor afvalstoffen voor het gehele besluit geldt.

E

Artikel 3a, tweede lid, onder a

De genoemde minerale olie is benzine; deze definitie is ontleend aan richtlijn nr. 85/210/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 20 maart 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake het loodgehalte van benzine (PbEG L 96): «elke vluchtige minerale olie bestemd voor gebruik in inwendige verbrandingsmotoren met elektrische ontsteking, die dienen voor de aandrijving van voertuigen». Die richtlijn is er op gericht de effecten van de verontreiniging door de stoffen in de uitlaatgassen van motorvoertuigen tegen te gaan. Zij beperkt zich daarom tot benzine voor motorvoertuigen. In het onderhavige besluit is echter niet de beperking met betrekking tot de aandrijving van voertuigen opgenomen, zodat de uitzondering in dit onderdeel ook geldt voor benzine bestemd voor stationair opgestelde motoren. De eis met betrekking tot benzeen in stoffen en preparaten is conform de wijzigingsrichtlijn niet van toepassing op deze brandstoffen.

Artikel 3a, tweede lid, onder b en c

Degene die zich op de uitzonderingen onder b of c beroept, dient op verzoek van de toezichthoudende instantie aan te tonen dat de stoffen die hij ter beschikking stelt of in voorraad heeft, zijn bestemd voor de in die onderdelen aangegeven doelen. Dit geldt ook voor de uitzondering in de artikelen 1a en 3c.

Met onderdeel b wordt voorzien in de uitzondering die door de wijzigingsrichtlijn aan punt 5, benzeen, als onderdeel b wordt toegevoegd in bijlage I van de richtlijn nr. 76/769/EEG van de Raad van de Europese

Gemeenschappen van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Statens inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (PbEG L 262). De uitzondering geldt voor stoffen en preparaten bestemd voor industriële procédés, voor zover wordt voldaan aan de voorschriften die zijn gesteld in de bestaande wetgeving. De term «bestaande wetgeving» is toegelicht in het algemeen deel van deze nota van toelichting, onder § 1.3.

Artikel 3b, tweede lid

De in het tweede lid genoemde stoffen zijn ook bekend onder andere namen. Ter verduidelijking worden deze hieronder genoemd:

- 2-naftylamine: 2-aminonaftaleen; β -naftylamine,
- benzidine: 4,4'-diaminobifenyl; p,p'-diaminobifenyl;
- 4,4'-bifenyldiamine; 4,4'-difenyleendiamine; 4,4'-diaminodifenyl;
- p,p'-diaminodifenyl,
- 4-nitrobifenyl: p-nitrobifenyl; 4-nitrodifenyl; p-nitrodifenyl,
- 4-aminobifenyl: 4-bifenyldiamine; p-aminobifenyl; p-bifenyldiamine;
- 4-aminodifenyl; p-aminodifenyl.

Artikel 3b, derde lid

De eis voor de aanduiding op de verpakking van de stoffen geldt uiteraard onverminderd de bepalingen in of krachtens het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen.

Artikel III

Gekozen is voor het vroegst mogelijke tijdstip van inwerkingtreding. Ingevolge artikel 61, vierde lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen kan dit tijdstip niet eerder vallen dan een maand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het besluit is geplaatst. De wijziging van artikel 1a die in artikel II is geregeld, zal in werking moeten treden op het tijdstip waarop de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte in werking treedt.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons